

Sadržaj:

1. Počeci televizije u Srbiji
2. Razvoj televizije u Srbiji
3. Pioniri televizije u Srbiji
4. Televizija Srbije u Svetu
5. Dramski, muzički, zabavni, dokumentarni I obrazovni program
6. Zaključak

1. Počeci televizije u Srbiji

Prvu profesionalnu demonstraciju televizije u Srbiji priredila je holandska firma "Filips" septembra 1938. godine na Beogradskom sajmu, uz angažovanje domaćih glumaca i pevača za izvođenje programa. Usledio je Drugi svetski rat, i tek posle obnove i privrednog oporavka moglo se pomišljati na uvođenje televizije. Prvi korak simbolično je vezan za stogodišnjicu rođenja Nikole Tesle, jednog od utemeljivača radio-difuzije u svetu. Tim povodom, jula 1956. godine, na Tehničkoj velikoj školi u Beogradu emitovan je televizijski program u okviru izložbe radio-amatera Jugoslavije. Mogao se pratiti u Beogradu i okolini. Mimo tog pokušaja, Radio Beograd je od 1955. godine vodio akciju za uvođenje televizije koja će po tehničkoj opremljenosti biti na nivou zapadnoevropskih zemalja, i uspešno je okončao 1958. godine. U februaru 1958. Radio Beograd prerastao je u Radio-televiziju Beograd, a od 23. avgusta do 2. septembra iz ovog studija, prvog takvog objekta na Balkanu i većem delu Evrope isključivo projektovanog i građenog za televiziju (inače, mahom se pribegavalo adaptacijama objekata druge namene), Televizija Beograd je emitovala probni program u kojem su isprobani gotovo svi televizijski žanrovi. "Bez presedana je u svetu činjenica da za jedanaest prvih dana rada jedna televizija ispuni svoje emisije po našem mišljenju kvalitetnim programom u trajanju tri-četiri sata" - rečeno je na konferenciji za štampu po završetku probnog programa. Posle nepuna tri meseca, 28. novembra, otpočelo je kontinuirano emitovanje programa.

Od početka kontinuiranog emitovanja do rastakanja Jugoslavije televizijski program bio je zajednički jugoslovenski program, utemeljen na načelu da svaka televizijska stanica preuzima i programe drugih jugoslovenskih TV stanica. U programskim telima Jugoslovenske radio-televizije (JRT) utvrđivali su se programska koncepcija, šema i raspored emisija. Zajednički program JRT od 1958. godine činile su televizije Beograd, Zagreb i Ljubljana, a kasnije im se pridružuju televizije Sarajevo (1961), Skoplje (1964), Titograd (1964-1966), Novi Sad (1973, redovno emitovanje od 1975) i Priština (1974, redovno emitovanje od 1975); vremenom ga pretežno čine programi TV stanica sa srpskohrvatskog jezičkog područja. Po svom složenom sastavu i multikulturnom karakteru ovaj program bio je osoben u svetu. Blagodareći njemu srpski narod u drugim jugoslovenskim republikama mogao je pratiti programe Televizije Beograd koji su preuzimale republičke TV stanice pa, i kad je šezdesetih godina počelo zatvaranje kulturnih i informativnih prostora republika, mogao je biti posredstvom televizije, u dodiru sa svojom kulturnom maticom.

Prvih godina program se emitovao uživo, ili iz studija, ili posredstvom reportažnih kola s mesta događaja. Od polovine 1961. godine Televizija Beograd nabavlja magnetoskope i tonske filmske kamere, i postepeno se potiskuje "živa televizija"; preovlađuju emisije snimljene na video i filmskoj traci. Time se dobija više vremena za pripremu emisija, ali se gubi prvobitna neposrednost programa. Treba spomenuti i to da Televizija Beograd, među prvima u svetu, još 1969. godine počinje primenjivati elektronsku tehnologiju u snimanju informativnih priloga (tzv. mobilna elektronska ekipa). Sledeći tehnološki korak je uvođenje programa u boji (sistem PAL, 31. decembra 1971). U drugoj polovini sedamdesetih godina upotreba kompleta ENG otvara vrata tzv. elektronskog novinarstva, koje omogućava brzo reagovanje na događaje. Uvećavaju se i proizvodni kapaciteti (novi TV studiji - u Radio-televiziji Srbije izgrađeno ih je jedanaest, tehnološki savršenija reportažna kola, filmske laboratorije, filmske i elektronske montaže), što

omogućava rast programa od nekoliko časova na počecima Televizije Beograd do 77 časova dnevno u Radio-televiziji Srbije (RTS). Naporedo se izgrađuje sistem predajnika i veza, te sada zona prijema programa na I mreži obuhvata teritoriju Srbije sa približno 98%, na II mreži sa 96% i na III mreži sa 67% stanovnika. Među objektima emisionih postrojenja i veza naročito je atraktivan televizijski toranj na Avali (1965), visok sa čeličnim stubom 202,85 metara. To je prvi televizijski betonski toranj u svetu poprečnog preseka jednakostraničnog trougla (dotad su građeni tornjevi kružnog preseka). Posle izgradnje zemaljske emisione mreže nastojalo se omogućiti i emitovanje programa posredstvom satelita. Od 1991. godine televizijski program RTS u trajanja od po 6 časova dnevno emituje se posredstvom satelita za područje Evrope i Severne Amerike.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com